

Vi er trygge ved det system, vi allerede har, og de afgørelser, som Flygtningenævnet afgiver.

Endelig vil jeg som kommentar til hr. Jørgen Arbo-Bæhr i forbindelse med appellen om at give de ca. 560 afviste irakere amnesti og give dem en opholdstilladelse sige, at jeg igen synes, det ville være relevant at høre: Hvad med dem, der kommer i morgen? Det bliver beskrevet som et lille, overskueligt problem, for det handler jo kun om 560 mennesker. Nej, det handler ikke kun om 560 mennesker. Det er dem, der er her nu.

Men hvis vi lever i et retssamfund, hvor der bare skal være lidt rimelighed, hvad så med dem, der kommer i morgen? Hvad med dem, der kommer i overmorgen? Det har vi stadig væk til gode at få et svar fra oppositionen på, og min konklusion må efterhånden være, at det ønsker oppositionen ikke at forholde sig til.

Men jeg vil gerne komme med den prognose, at hvis vi følger de beslutningsforslag, som vi forleden stemte om fra oppositionens side, og som heldigvis blev stemt ned, så ville det være et helt andet tusindtal af asylansøgere, der ville komme til Danmark, som vi skulle håndtere.

Første næstformand (Svend Auken):

Det har foreløbig givet anledning til fem ønsker om korte bemærkninger. Den første er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu nævnte ministeren op til flere gange heroppefra ordet tilbud, så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren, om det ikke er rigtigt, at betingelsen for, at der overhovedet bliver givet noget som helst tilbud, er, at hver eneste af de afviste irakiske asylansøgere, der siger ja til det, vender hjem til Irak. Og i forlængelse af det vil jeg spørge, om det ikke også er rigtigt, at UNHCR og i øvrigt flere andre anbefaler bl.a. den danske regering, at der ikke bliver sendt irakiske asylansøgere tilbage til Midt- og Centralirak.

Så derfor: Er der tale om et tilbud, eller er det bare en fuldstændig pervers udgave af regeringens noget for noget-politik?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er rigtigt, at tilbuddet hænger sammen med, at man underskriver en kontrakt om, at man rej-

ser frivilligt hjem og dermed selvfølgelig også tager imod det tilbud, som er i hjemlandet; ellers giver det ikke så meget mening.

Med hensyn til UNHCR er det altså de danske regler og det danske system, i sidste ende Flygtningenævnet, der afgør, om der er grundlag for asyl. Men der bliver ikke tvangshjemsendt nogen til Irak, så længe vi ikke har en betryggende aftale med de irakiske myndigheder.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg var glad for den første indrømmelse. Men det, der så bare undrer mig, er, hvordan vi kan have en regering og en integrationsminister, som afviser de meget klare anbefalinger fra UNHCR med én ting, nemlig at det er de danske myndigheder, at det er det danske flygtninge-nævnet, der bestemmer. Er regeringen fuldstændig holdt op med at påvirke dansk politik på det her område? Er regeringen fuldstændig uden indflydelse på det lovgrundlag, som Flygtninge-nævnet opererer ud fra?

Det virker, som om ministeren fralægger sig ansvaret og bare tørrer det af på Flygtningenævnet.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, jeg tørrer ikke noget af, men jeg har tillid til, at vi i sidste instans har et flygtningenævn, som er dem, der kan vurdere, om der i den enkelte konkrete sag er grundlag for at give asyl. Og det bør være det, der i sidste ende er afgørende. Der bliver lavet grundige, konkrete, individuelle vurderinger, og de, der har behov for beskyttelse, de, der har behov for asyl, får det.

Der, hvor der vurderes ikke at være grundlag for asyl, får de afslag. De har mulighed for at rejse frivilligt hjem. De bliver ikke tvunget hjem eller sendt tvangsmæssigt hjem, medmindre vi har en aftale med de irakiske myndigheder.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Integrationsministeren undrer sig over, at fire oppositionspartier ikke kan stemme for regeringens forslag. Jeg undrer mig også. Jeg undrer mig over, at man ikke har ønsket at løse den opgave med hensyn til, hvad der skal ske med de afviste irakiske asylansøgere, som nu fortsat skal sidde og vente i danske asylcentre i stedet for at få en tålelig tilværelse, så længe de skal være i Danmark.